

РОЗДІЛ 3.

3.2. Керованість лінійних стаціонарних систем.

Нехай система описується рівнянням

$$\frac{dx}{dt} = Ax(t) + Bu(t), \quad (3.12)$$

де A і B - матриці зі сталими елементами.

Лема 3.1. Якщо ранг матриці

$$\text{rang } S_n = \text{rang} (B, AB, \dots, A^{n-1}B) = r < n,$$

то r лінійно-незалежних стовпців в матриці S_n зберігається і в матриці S_r , при цьому довільний інший стовпець матриці $A^{(s)}B$ ($s=0, 1, \dots$) можна представити як лінійну комбінацію r цих лінійно-незалежних стовпців.

Доведення цієї леми можна знайти, зокрема, у підручнику [].

Теорема 3.2. Для цілком керованості стаціонарної системи (3.12) n -го порядку необхідно і достатньо, щоб

$$\text{rang } S_n = \text{rang} (B, AB, \mathbf{K}, A^{n-1}B) = n. \quad (3.13)$$

Доведення. Достатність. Нехай $\text{rang } S_n = n$. Покажемо, що вектор-функції (3.2) при $t = t_1$ лінійно-незалежні на будь-якому інтервалі $[t_0, t_1]$. Тобто, треба довести: якщо $\text{rang } S_n = n$, то не існує такого сталого вектору l ($\|l\| > 0$), що має місце тотожність:

$$l^* W(t_1, x) = l^* X(t_1, x)B \equiv 0, \quad (3.14)$$

$$x \in [t_0, t_1], \|l\| > 0.$$

Або це рівносильне такому твердженню: якщо існує деякий відрізок $[t_0, t_1]$ і деякий вектор l , для яких виконуються (3.14), то $\text{rang } S_n < n$.

Для доведення цього твердження продиференціюємо $n-1$ разів тотожність (3.14) по x :

$$l^* X(t_1, x)B \equiv 0$$

$$l^* \frac{d}{dx} X(t_1, x)B \equiv 0$$

$$\mathbf{M} \quad (3.15)$$

$$l^* \frac{d^{n-1}}{dx^{n-1}} X(t_1, x)B \equiv 0.$$

Врахуємо, що $X(t, \mathbf{x}) = \Phi(t) \cdot \Phi^{-1}(\mathbf{x})$, де $\Phi(t) = (\mathbf{j}_{ik}(t))_{i,k=1}^n$ - фундаментальна матриця однорідного рівняння, що відповідає рівнянню (3,12).

Фундаментальна матриця $\Phi(t)$ задовольняє матричному рівнянню

$$\frac{d\Phi(t)}{dt} = A(t) \cdot \Phi(t), \Phi(0) = E.$$

Лінійно-незалежні розв'язки $\mathbf{j}_i(t) = \begin{pmatrix} \mathbf{j}_{i1}(t) \\ \mathbf{M} \\ \mathbf{j}_{in}(t) \end{pmatrix}$, $i = \overline{1, n}$ утворюють цю

фундаментальну матрицю.

Тоді можемо записати:

$$\frac{d}{d\mathbf{x}} X(t_1, \mathbf{x}) \cdot B = \frac{d}{d\mathbf{x}} [\Phi(t_1) \cdot \Phi^{-1}(\mathbf{x})] \cdot B = \Phi(t_1) \frac{d}{d\mathbf{x}} \Phi^{-1}(\mathbf{x}) \cdot B,$$

де $\Phi^{-1}(\mathbf{x})$ - обернена матриця до $\Phi(\mathbf{x})$.

Відомо, що матриця $\Phi^{-1}(t)$ задовольняє рівнянню:

$$\frac{d}{dt} \Phi^{-1}(t) = -\Phi^{-1}(t) \cdot A.$$

А тому маємо

$$\frac{d}{d\mathbf{x}} X(t_1, \mathbf{x}) B = -\Phi(t_1) \cdot \Phi^{-1}(\mathbf{x}) A B,$$

$$\text{або} \quad \frac{d}{d\mathbf{x}} X(t_1, \mathbf{x}) = -\Phi(t_1) \cdot \Phi^{-1}(\mathbf{x}) A. \quad (3.16)$$

Використавши (3.16), із рівності (3.15) отримаємо:

$$l^* X(t_1, \mathbf{x}) B \equiv 0$$

$$l^* X(t_1, \mathbf{x}) A B \equiv 0$$

M

$$l^* X(t_1, \mathbf{x}) A^{n-1} B \equiv 0.$$

Поклавши тут $\mathbf{x} = t_1$ маємо:

$$\begin{aligned}
l^* B &\equiv 0 \\
l^* AB &\equiv 0 \\
\mathbf{M} \\
l^* A^{n-1} B &\equiv 0.
\end{aligned}
\tag{3.17}$$

Це можливо тоді і тільки тоді, коли ранг матриці $S_n = (B, AB, \mathbf{K}, A^{n-1}B)$ менше n . Достатність доведена.

Необхідність буде доведена, коли довести, що із лінійної незалежності вектор-функції $W_i(t, \mathbf{x}), i = \overline{1, n}$ при $t = t_1$ на довільному $[t_0, t_1]$ випливає рівність рангу S_n числу n .

Але це еквівалентно такому твердженню: якщо ранг S_n менше n , то функції $W_i(t, \mathbf{x})$ при $t = t_1$ лінійно-залежні на довільному $[t_0, t_1]$. Доведемо це. Нехай $\text{rang } S_n < n$.

Тоді обов'язково існує такий n -мірний вектор l ($\|l\| > 0$), що

$$l^* A^k B \equiv 0, \quad k = \overline{0, n-1}. \tag{3.18}$$

Враховуючи Лему 1, прийдемо до висновку:

$$l^* A^k B \equiv 0 \tag{3.19}$$

для всіх цілих $k > 0$.

Матрицю $X(t, \mathbf{x})$ можна представити степеневим рядом

$$X(t, \mathbf{x}) = e^{A(t-\mathbf{x})} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{A^k}{k!} (t-\mathbf{x})^k,$$

то для лінійної комбінації векторів $w_i(t, \mathbf{x})$ отримаємо вираз:

$$l^* W(t, \mathbf{x}) = l^* X(t, \mathbf{x}) B = \sum_{k=0}^{\infty} l^* \frac{A^k}{k!} (t-\mathbf{x})^k. \tag{3.20}$$

Якщо в цій рівності за вектор l взяти вектор, що фігурує в (3.19), то отримаємо:

$$l^* W(t, \mathbf{x}) = \sum_{k=0}^{\infty} l^* \frac{A^k}{k!} (t-\mathbf{x})^k \equiv 0,$$

що означає лінійну залежність векторів $w_i(t, \mathbf{x})$. Теорема доведена.

Зауваження 2. Якщо в системі (3.12) вектор керування $u(t)$ -одномірний, і $B = b$ - стовпчик, то необхідна і достатня умова цілком керуваності має вигляд:

$$\det(b, Ab, \mathbf{K}, A^{n-1}b) \neq 0. \quad (3.21)$$

Співвідношення (3.13) і (3.21) назвемо умовами цілком керованості стаціонарних систем.

Означення 2. (Цілком керованість на заданому проміжку). Система

$$\frac{dx(t)}{dt} = A(t)x(t) + B(t)u(t)$$

називається цілком керованою на заданому проміжку $[t_0, t_1]$, якщо для 2-х довільних значень $x^0, x^1 \in X$ - фазового простору можна вказати таку функцію керування $u(t), t \in [t_0, t_1]$, що розв'язок цієї системи задовольняє крайовим умовам:

$$x(t_0) = x^0, \quad x(t_1) = x^1.$$

Теорема 3.3. Якщо для деякого t із заданого проміжку $[t_0, t_1]$ виконується умова

$$\text{rang}[z_1(t), z_2(t), \mathbf{K}, z_n(t)] = n, \quad (3.22)$$

де $z_1(t) = B(t)$, $z_k(t) = A(t)z_{k-1}(t) - \frac{dz_{k-1}}{dt}$, $k = \overline{2, n}$,

то система (3.1) цілком керована на заданому проміжку.

Якщо вектор-функції $w_i(t, x)$ ($i = \overline{1, \dots, n}$) при $t = t_1$ лінійно-залежні на заданому проміжку $[t_0, t_1]$, то

$$\text{rang}[z_1(t), z_2(t), \mathbf{K}, z_n(t)] < n. \quad (3.23)$$

Доведення. Доведення першої частини повторює доведення теореми 3.2. Доведення другої частини теореми. Лінійна залежність функцій $w_i(t, x)$ означає тотожність (3.10): $l^* W(t_1, x) \equiv 0$ ($x \in [t_0, t_1]$).

Диференціюємо цю тотожність по x і отримаємо:

$$l^* X(t_1, x) B(x) \equiv 0$$

$$l^* \frac{d}{dx} [X(t_1, x) B(x)] \equiv 0$$

M

$$l^* \frac{d^n}{dx^{n-1}} X(t_1, x) B(x) \equiv 0. \quad (3.24)$$

$$\text{Далі : } \frac{d}{dx} [X(t_1, \mathbf{x}) B(\mathbf{x})] = \frac{d}{dx} [X(t_1, \mathbf{x}) z_1(\mathbf{x})].$$

Враховуючи (3.16), отримаємо:

$$\frac{d}{dx} [X(t_1, \mathbf{x}) z_1(\mathbf{x})] = -X(t_1, \mathbf{x}) \left[A(\mathbf{x}) z_1(\mathbf{x}) - \frac{dz_1(\mathbf{x})}{dx} \right] = -X(t_1, \mathbf{x}) z_2(\mathbf{x}),$$

$$\frac{d^2}{dx^2} [X(t_1, \mathbf{x}) B(\mathbf{x})] = \mathbf{K} = X(t_1, \mathbf{x}) z_3(\mathbf{x}),$$

М

$$\frac{d^{n-1}}{dx^{n-1}} [X(t_1, \mathbf{x}) B(\mathbf{x})] = \mathbf{K} = (-1)^{n-1} X(t_1, \mathbf{x}) z_n(\mathbf{x}).$$

Підставимо це в (3.24), позначивши $l_1^*(\mathbf{x}) = l^* X(t_1, \mathbf{x})$.

Тоді:

$$l_1^*(\mathbf{x}) z_1(\mathbf{x}) \equiv 0, \mathbf{K} z_1(\mathbf{x}) \equiv 0, l_1^*(\mathbf{x}) z_n(\mathbf{x}) \equiv 0, \quad \mathbf{x} \in [t_0, t_1]. \quad (3.25)$$

Оскільки $\|l_1^*(\mathbf{x})\| \geq \frac{\|l\|}{\|X^{*-1}(t_1, \mathbf{x})\|} > 0$, то (3.25) означають лінійну залежність рядків матриці $[z_1(\mathbf{x}), z_2(\mathbf{x}), \mathbf{K} z_1(\mathbf{x}), z_n(\mathbf{x})]$, тобто справедлива нерівність (3.23). Теорема доведена.

Зауваження 3.3. Для цілком керованості системи (3.1) (на довільному проміжку $[t_0, t_1]$) досить, щоб (3.25) виконувалось для будь-яких t_0, t_1 .

Припустимо тепер, що для системи (3.12)

$$\frac{dx}{dt} = Ax(t) + Bu(t), \quad (A = \text{const}, B = \text{const})$$

умова цілком керованості не виконується. Розглянемо деякі властивості стаціонарних систем в цьому випадку.

Лема 3.2. Нехай $\text{rang}(B, AB, \mathbf{K}, A^{n-1}B) = r < n$ і $k_1, k_2, \mathbf{K}, k_r$ - лінійно-незалежні стовпці цієї матриці. Тоді лінійний підпростір K_r , що породжений векторами K_p ($p = \overline{1, r}$) утворює інваріантний підпростір системи (3.12): тобто розв'язок $x(t)$ системи (3.12) належить K_r для $t > t_0$ при довільних $u(t)$ і $x(t_0) \in K_r$.

Без доведення.

Теорема 3.4. Стаціонарну систему керування, для якої виконується умови лєми 3.2, за допомогою неособливого лінійного перетворення $x=Tu$, де T - прямокутна матриця:

$$T = (k_1, k_2, \mathbf{K}, k_r, l_1, l_2, \mathbf{L}, l_{n-r}), \quad (3.26)$$

в якій k_j - лінійно-незалежні стовпці матриці S_n , l_j - довільні сталі стовпці, що забезпечують невідродженість матриці T , можна привести до вигляду:

$$\frac{dy}{dx} = Py + Qu,$$

де $P = T^{-1}AT$, $Q = T^{-1}B$.

При цьому матриці P і Q будуть мати структуру:

$$P = \begin{pmatrix} P_1 & P_2 \\ 0 & P_3 \end{pmatrix}, \quad Q = \begin{pmatrix} Q_1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad (3.27)$$

де $P_1 - r \times r$, $P_2 - r \times (n - r)$, $P_3 - (n - r) \times (n - r)$, $Q_1 - r \times m$, матриці, при цьому

$$\text{rang} (Q_1, P_1 Q_1, \mathbf{K}, P_1^{-1} Q_1) = r, \quad (3.28)$$

(тобто підсистема розмірності $r \times r$ буде цілком керованою).

Без доведення.